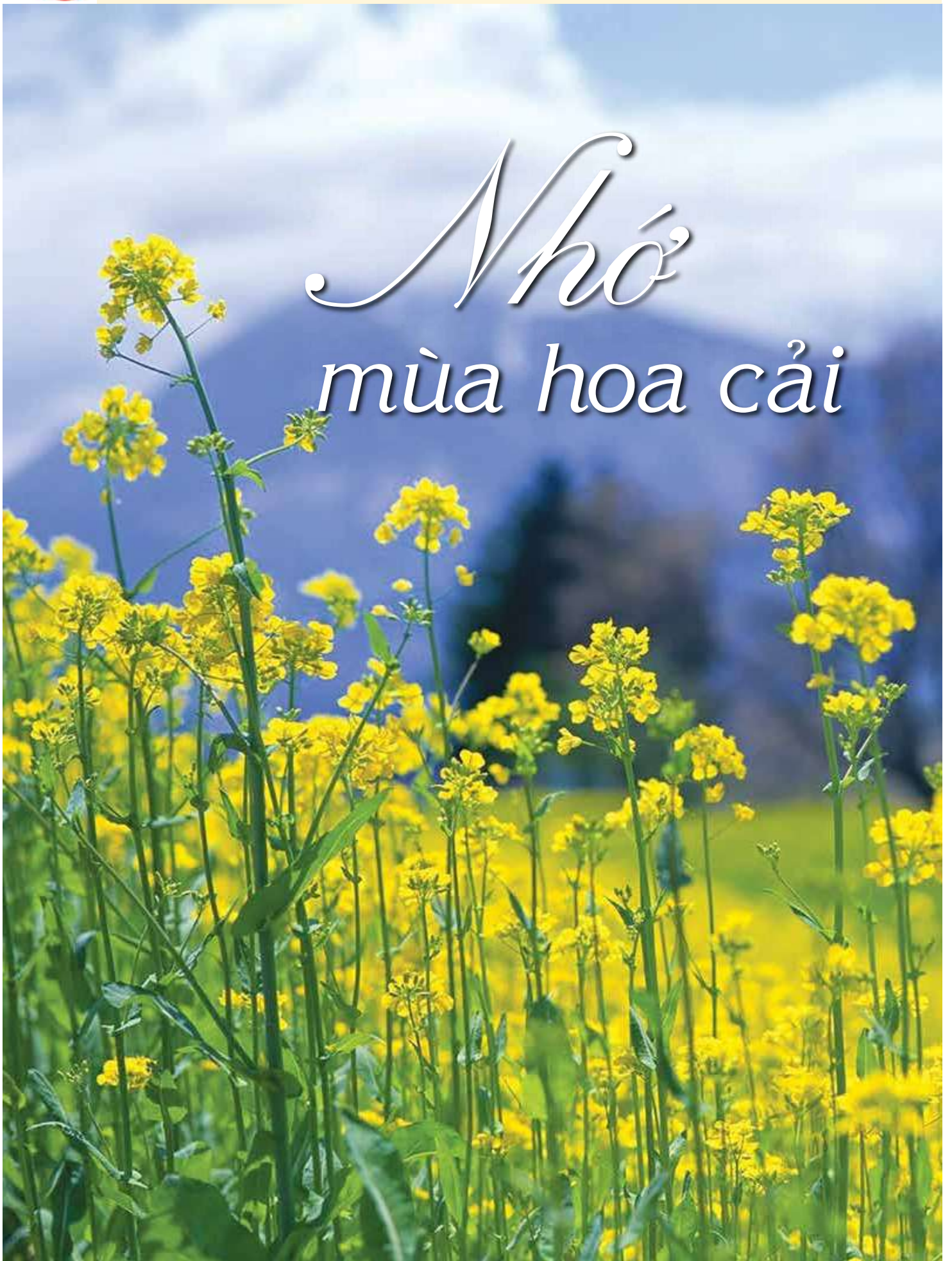

Xuân Mậu Tuất 2018

Nhớ mùa hoa cải

Không cao sang mà cũng chẳng kiêu sa, hoa cải mang trong mình một vẻ đẹp rất riêng và ngọt ngào như tình yêu bất tận. Những cánh hoa nhỏ xinh khiêm nhường nhưng lại có thể nhuộm thắm sắc trời. Thêm một mùa hoa cải lại thêm nhớ thương đong đầy.

■ DI VIÊN

Một mùa xuân nữa đang về, cả vạt cải như dải lụa vàng trải dài bất tận hút tâm mắt với hương hoa dịu nhẹ lan tỏa khắp đất trời thanh bình. Loài hoa mộc mạc, dung dị đã đi vào lòng người quê tôi một sương hai nắng trong câu hát ru à ơi thuở nằm nôi.

*À ơi! Gió đưa hoa cải về trời
Rau răm ở lại chịu lời đắng cay*

Khi những cơn mưa rào rích theo cơn gió lạnh ủa về cũng là thời điểm bắt đầu mùa hoa cải. Những ngồng cải vươn mình trong tiết trời se lạnh, để rồi chỉ chực chờ cho vạt nắng vàng hanh hao sưởi ấm, những nụ nhỏ chúm chím đơm bông trở vàng khoe sắc. Cả một vùng quê như bừng tỉnh bởi sắc vàng tươi mới và hương hoa ngọt ngào. Một bức tranh thiên nhiên đồng quê được người họa sĩ thiên nhiên vẽ lên từ thứ màu nước của hoa cải, của đất trời và khói lam chiều thấp thoáng cánh cò bay, khiến bất cứ ai cũng mê đắm trong cảm giác lâng lâng khó tả.

Mùa hoa cải đến mang hồn quê muôn thuở thêm ấm áp tình người. Những cánh hoa nhỏ xinh khiêm nhường nhưng lại có thể nhuộm thắm cả sắc trời. Bên bờ sông, hoa thì thắm với gió và mỉm cười cùng mây trời. Đàn ong mãi mê kiếm mật quên lối về, những con bướm tung tăng say đắm bên những chùm hoa còn vương màu nắng. Không cao sang mà cũng chẳng kiêu sa, hoa cải chân chất như bao con người lớn lên sau lũy tre làng. Loài hoa ấy mang trong mình một vẻ đẹp rất riêng để rồi chạm đến tận cùng cảm xúc của những người con rời quê ra phố.

Thêm một mùa hoa cải lại thêm nhớ thương đong đầy cùng những hoài niệm khôn nguôi về tuổi thơ đẹp tựa như miền cổ tích. Đã có biết bao tuổi thơ tươi đẹp gắn bó với loài hoa này. Giữa cái nắng hanh vàng đượm chút lạnh ngọt của chiều cuối đông, những đứa trẻ thôn quê với đôi má ửng đỏ thả mình vui đùa giữa ngàn hoa rung rinh khoe sắc. Chúng há hê chơi trốn tìm núp mình sau những vầng hoa vàng thắm và dành tặng nhau những món quà kết từ hoa cải. Đôi mắt viên mãn hạnh phúc của những cô bé khi được những cậu bé dành tặng chiếc vòng đan từ những chùm hoa cải đẹp nhất.

Khoe sắc giữa lưng trời chốn hương đồng gió nội, hoa cải ngọt ngào như tình yêu bất tận nhưng lại đượm chút buồn man mác. Loài hoa ấy đã kết duyên bao mối tình đẹp thì cũng có những cuộc tình dang dở trong xa cách và nỗi nhớ khôn nguôi.

*Có một mùa hoa cải
Nở vàng bên bến sông
Em đương thì con gái
Đợi tôi chưa lấy chồng*

Vào cái chiều lạnh tê tái khi giọt nắng cuối ngày đang tắt dần, bên những ngồng cải đơm bông dọc triền đê, chàng trai và cô gái đã trao nhau ánh mắt say đắm và tình yêu nồng nàn. Tiếng bướm ong và chim trời như khúc ru tình hoan hỉ cho một tình yêu chớm nở với lời hẹn ước nên duyên. Nhưng rồi thuyền đã đổi bến, qua bao mùa cải trở bông, người con gái không kịp đợi chờ, cô đi lấy chồng và chôn chặt mối chân tình sâu nặng.

*Ai cũng bảo phải quên
Em đành bước sang ngang
Gửi mùa xuân ở lại
Gửi con tim cháy mãi
Cho người tình chờ mong*

Ngày trở về, chàng trai ôm nỗi buồn da diết nhưng không một lời oán trách. Tiết trời se lạnh cố níu kéo những tia nắng mong manh còn sót lại cuối ngày. Ráng chiều nhuộm tím đôi mắt anh buồn. Con gió lao xao

bị rịn đôi chân mỗi. Chàng trai thả bước dọc lối đê mòn, nhìn những vạt cải đôi bờ của mình trong gió chiều, bao khắc khoải nhớ mong và kí ức ùa về. Mỗi tình đẹp đã chìm vào dĩ vãng nhưng hoa vẫn thắm sắc như ngày nào và tỏa hương theo gió.

Cuộc đời đã đưa bàn chân chai sạn đá sỏi đi khắp chốn dặm dài. Mỗi khi bắt gặp những luống cải thắm màu nắng mới, anh lại nhớ về mỗi tình đẹp ngày nào. Chẳng thể vấn vương, bàn chân ấy cất bước đến những miền xa lạ, để lại mùa hoa cải vàng mê mải bên sông, chạnh buồn soi mình trong mây trắng.

Tình yêu và hoa đẹp là vậy nhưng chẳng thể ở mãi bên sông, rồi cũng đến ngày hoa cải bay về trời. Vạt nắng chiều bàng lảng đầy đưa con gió đông, khẽ lay lay những cánh hoa nhỏ. Chẳng thể dùng dằng níu kéo, cánh hoa bé xíu mong manh bay theo gió phủ khắp lối nhỏ, sắc vàng ngấn ngọc trôi êm ả trên mặt sông thanh bình.

Trở lại chốn phồn hoa đô hội với muôn hoa khoe sắc, nhưng cũng chẳng thể lấp đầy sự thiếu vắng một loài hoa nhỏ xinh ru mình trong gió đông. Loài hoa ấy vẫn cất giữ nguyên vẹn một thứ tình yêu sáng trong và đẹp tinh khôi như màu hoa đồng nội.